

TABOR

Gazetka niedzielna parafii Przemienienia Pańskiego w Ogrodzieńcu

11 maja 2014 r.

IV niedziela wielkanocna

nr 19/2014 (129)

ŚLADAMI MISTRZA Z NAZARETU

rozważania nad Ewangelią niedzielną

«Zaprawdę, zaprawdę powiadam wam: Ja jestem bramą owiec...»

J 10,7

Któż nie widział charakterystycznego obrazu Chrystusa z owieczką na ramionach? Wprawdzie nawiązuje on do kontekstu pasterskiego w ojczyźnie Jezusa, ale to jedynie metafora. W obrazie tym nie należy więc dopatrywać się zajęć, którym Jezus oddawał się na co dzień w Nazarecie, tym bardziej, że doskonale zdajemy sobie sprawę z fachu Józefa cieśli oraz z tego, że mały Jezus na pewno pomagał ojcu w warsztacie i tam uczył się pracować. Jak zatem odczytać wspomnianą metaforę? Niewątpliwie owczarnia oznacza Kościół, a pasterze są współczesnymi duszpasterzami. W dzisiejszej Ewangelii Jezus nazywa się bramą owiec.

Aby zrozumieć te słowa, warto przywołać na moment formułę: „poza Kościołem nie ma zbawienia”. Autorem tego zdania jest św. Cyprian, biskup Kartaginy z III wieku. Chrześcijanie od początku byli przekonani o wyjątkowości nowego ludu Bożego, wszak chrzest będący bramą innych sakramentów stawał się jednocześnie niejako „przepustką do nieba”. Nie ma więc żadnej wątpliwości, że Chrystus

jest jedynym zbawicielem świata. Skoro zbawcza skuteczność Jezusa zasadzona jest na fundamencie krzyża, trzeba sobie powiedzieć jasno i zdecydowanie: nikt nigdy nie tylko nie zdołał „przebić tak wartościowej karty”, ale nawet nie zbliżył się do ideału wyznaczonego raz na zawsze na Golgocie.

Od początku chrześcijaństwa pojawiali się różni usurpatorzy, którzy chcieli sobie zawłaszczyć moc Chrystusa. To m.in. w związku z tą tendencją kard. Joseph Ratzinger podpisał dokument – deklarację „Dominus Iesus”, w którym możemy po raz kolejny znaleźć potwierdzenie wiary całego Kościoła, że Chrystus nie jest jednym z odkupicieli, ale jedynym.

W ciągu wieków pojawiały się wątpliwości. Ludzie zastanawiali się, co będzie z tymi, którzy choć przez całe życie czynili dobre uczynki, nie mieli szczęścia spotkać na swojej drodze ani Chrystusa, ani Jego misjonarzy. Odpowiedź dał ostatni sobór. Otóż jak się dowiadujemy z nauki Kościoła, człowiek może przynależeć do Chrystusa i czerpać ze zbawczych owoców Jego Męki, nawet jeśli nie jest świadomy tego procesu. Tak dzieje się zawsze tam, gdzie ma miejsce dobro i miłość. Te ostatnie wartości są więc przepustką do nieba.

Powitanie Gospodarza

Po zajęciu miejsca przy stole, zanim rozpocznie się ucza, uczestnicy pragną wyrazić swoją radość z przygotowanego przez gospodarza spotkania. Stąd wszyscy śpiewają na jego cześć uroczyste „Sto lat”. Oczywiście Bóg jest wieczny i nie trzeba Mu życzyć wielu lat. Jego chwałę wyśpiewujemy tak, jak potrafimy, ujmując ją w możliwie wzniosłe słowa. Rozpoczynamy ten hymn uwielbienia już nie naszym językiem, lecz anielskim, nawiązując do słów, jakimi chóry aniołów zwiastowały pasterzom narodzenie Zbawiciela: „Chwała na wysokości Bogu, a na ziemi pokój ludziom dobrej woli”. Ta pieśń przypomina moment zejścia Boga na ziemię, aby ucztować razem z nami. Przypomina radość nieba, w którą włącza się ziemia.

Jako uczestnicy jednego stołu kolejno wielbimy Ojca, Syna i Ducha Świętego – wszystkie trzy Osoby Boże, biorące udział razem z nami w Eucharystycznej Uczcie. Chcemy przez to podkreślić, że wiemy, u Kogo jesteśmy w gościnie i pamiętamy, kim Bóg jest dla nas.

Hymn ten odśpiewa się pięknie, gdy śpiewają go rzesze ludzi prostych. Oni wkładają w śpiew całe swoje serce i wówczas hymn ten żyje, promieniując wiarą i radością. Takie wykonanie pieśni religijnej jest o wiele piękniejsze, niż nawet najdoskonalsze wykonanie arcydzieł pióra Mozarta czy Beethovena przez profesjonalistów, którzy dbają o nuty, ale

często nie są w stanie włożyć w ten hymn swego własnego serca. Stąd ich wykonanie może zadowalać ucho, lecz nie rozpala serc słuchaczy.

Warto podkreślić bogactwo treści zawartej w tym starochrześcijańskim hymnie uwielbienia, jakkolwiek jest on zawsze wyrazem bezradności ludzkiego słowa w wyrażaniu wielkości chwały Boga. Posługujemy się bowiem synonimami: „Chwalimy Cię, błogosławimy Cię, wielbimy Cię, wysławiamy Cię” – nie bardzo wiedząc, co one w odniesieniu do Boga mogą znaczyć. Bóg jednak wie, że nasze słowa są zbyt ubogie i dlatego przyjmuje to nasze powitanie w takiej postaci, na jaką nas stać.

Z tego hymnu uwielbienia rezygnuje się w Adwencie i w Wielkim Poście, chcąc radosne powitanie Gospodarza zamienić na pełne skupienia oczekiwanie na Boże Narodzenie i na pokutne przygotowanie do przeżycia Wielkiego Tygodnia. W tych okresach serca uczestników na co dzień są wypełnione powagą i ona również dominuje w Uczcie Eucharystycznej.

Miesiąc ofiarowany Maryi

Gdyby przeprowadzić plebiscyt na najpiękniejszy miesiąc, z całą pewnością palmę pierwszeństwa zdobyłby maj. I trudno się temu dziwić. W żadnym innym miesiącu przyroda swoim pięknem nie oddziałuje tak na wyobraźnię człowieka i jego doznania estetyczne. Niepowtarzalna wielobarwność i mnogość kwiatów, dynamizm wylewającej się z każdego zakątka zieleni. Dodatkowo towarzyszy temu różnorodność ptasich śpiewów. I to wszystko, jakby oprawione bardzo często ciepłym słonecznym pogody. Nic więc dziwnego, że taki właśnie miesiąc człowiek w swojej pobożności już dawno temu postanowił ofiarować Matce Boga – Maryi.

Wyrazem tej pobożności stały się Nabożeństwa Majowe w całości poświęcone Matce Boskiej. Ich

szczególnym wyrazem jest to, że odprawiane są one każdego dnia, gdy przedwieczór uspakaja pęd całodziennej bieżącej. Ich główną treść stanowi Litania do Najświętszej Maryi Panny, zwana Loretańską, modlitwa „Pod Twoją obronę” oraz przepiękne w swojej treści i melodyjności pieśni poświęcone Matce Bożej. W zależności od przyjętej tradycji, w czasie tego nabożeństwa zgromadzeni wierni odmawiają także Różaniec Święty, a często kończą je Apelem Jasnogórskim. W miejscowościach, gdzie znajduje się kościół, nabożeństwo majowe odprawiane jest z wystawieniem Najświętszego Sakramentu. W małych miejscowościach, gdzie nie ma kościoła, wierni gromadzą przy przydrożnych krzyżach bądź kapliczkach poświęconych Królowej Nieba.

Nowenna Nieustanna

Jednym z najbardziej znanych wśród chrześcijan wezwań odnoszących się do Matki Bożej jest „Nieustająca Pomoc”; zwłaszcza wśród najbardziej smutnych i potrzebujących, którzy odczuwają szczególnie wielką potrzebę miłości i opieki.

Wśród licznych nabożeństw ku czci Matki Bożej Nieustającej Pomocy największą popularność zyskała sobie Nowenna Nieustanna. Częścią Nowenny są wezwania, które śpiewa się również w ramach nabożeństwa majowego zamiennie zamiast litanii loretańskiej. Poniżej przytaczamy ich tekst:

Część I

Matko Boska za nami wstawiaj się.

Matko Boska za nami wstawiaj się.

Jutrzenko zaranna na niebie.

Piękniejsza nas słońce i gwiazdy.

Śliczniejsza nad cedry Libanu.

Cudniejsza nad perły i złoto.

Przez Serce Twe niepokalane.

O, Maryjo błagamy Cię.

Matko Boska za nami wstawiaj się.

Matko Boska za nami wstawiaj się.

Panno, łask Bożych pełna.

Panno, księżno niebieska.

Panno, niepokalana.

Panno, cnót wszelkich kwiecie.

Panno, ucieczko nasza.

Hołd Ci oddaje wierny Twój lud.

Matko Boska za nami wstawiaj się.

Matko Boska za nami wstawiaj się.

Część II

Matko Boska za nami wstawiaj się.

Matko Boska za nami wstawiaj się.

Tyś pierwszą po Bogu ozdobą.

Tyś chwałą Kościoła świętego.

Tyś wszystkich zbawionych radością.

Tyś ludu grzesznego ucieczko.

Przez serce Twe niepokalane.

O, Maryjo błagamy Cię.

Matko Boska za nami wstawiaj się.

Matko Boska za nami wstawiaj się.

Matko Odkupiciela.

Matko pięknej miłości.

Matko nienaruszona.

Matko Bożej mądrości.

Matko nasza najświętsza.

Hołd Ci oddaje wierny Twój lud.

Matko Boska za nami wstawiaj się.

Matko Boska za nami wstawiaj się.

Część III

Matko Boska za nami wstawiaj się.

Matko Boska za nami wstawiaj się.

Królowo zastępów Anielskich.

Królowo wyznawców i Świętych.

Królowo Różańca Świętego.

Królowo trwałego pokoju.

Przez Serce Twe niepokalane.

O, Maryjo błagamy Cię.

Matko Boska za nami wstawiaj się.

Matko Boska za nami wstawiaj się.

Witaj Boga-Rodzico.

Witaj łask pośredniczko.

Witaj wiary przykładzie.

Witaj nadziejo nasza.

Witaj kwiecie miłości.

Hołd Ci oddaje wierny Twój lud.

Matko Boska za nami wstawiaj się.

Matko Boska za nami wstawiaj się.

Ogłoszenia duszpasterskie

1. W tym tygodniu patronują nam:

- we wtorek – Matka Boża Fatimska – zawierzmy Maryi nasze rodziny i nasze codzienne sprawy.
- w środę – św. Maciej Apostoł wybrany do Grona Dwunastu w miejsce Judasza.
- w piątek – św. Andrzej Bobola, kapłan i męczennik, zasłynął jako gorliwy kaznodzieja i duszpasterz. Niech ten święty Patron będzie dla nas wzorem bezkompromisowości wiary i przywiązania do Zbawiciela, a zarazem orędownikiem w trudnym budowaniu ładu i jedności w naszej Ojczyźnie i we wspólnocie narodów.

2. Dziś na Mszy św. o godz. 12⁰⁰ dzieci, które w ubiegłym roku przystąpiły do I Komunii św. będą przeżywały rocznicę tego wydarzenia. Pamiętajmy o nich w naszych modlitwach.

3. W niedzielę za tydzień na Mszy św. o godz. 10³⁰ i 12⁰⁰ dzieci z klas II przystąpią w dwóch turach do I Komunii św. Wspierajmy je modlitwami, by pokarm eucharystyczny stale towarzyszył im w życiu.

4. Spotkanie Kręgu Biblijnego w środę po wieczornej Mszy św. Serdecznie zapraszamy.

5. Trwa miesiąc maj, poświęcony Matce Bożej. Zachęcamy do udziału w nabożeństwach majowych codziennie w naszym kościele po wieczornej Mszy św.

6. 19 maja **Papieskie Stowarzyszenie Pomoc Kościołowi w Potrzebie organizuje zbiórkę elektrosmieci**. Celem tych działań jest pozyskanie środków, dzięki którym *Stowarzyszenie* służy pomocą Kościołowi misyjnemu, wspólnotom Kościoła prześladowanego i klasztorom kontemplacyjnym.

7. Zachęcamy do lektury prasy katolickiej.

12 maja – poniedziałek

- 7⁰⁰ 1) + Ks. Bogusław Bodziony – od rodziny Wygreckich i Kubiaków.
2) + Sabina Kaźmierczak – od sąsiadki Sobalkowskiej z synem.
18⁰⁰ + Witold Maciążek – od Joanny i Sylwiusza Sagan.

13 maja – wtorek

- 7⁰⁰ 1) + Sabina Kaźmierczak – od rodziny Ptaś.
2) + Lucja Wacowska – od Barbary i Waldemara Szczygieł.
18⁰⁰ + Ks. Bogusław Bodziony – od pracowników Zakładu Gospodarki Komunalnej w Ogrodzieńcu.

14 maja – środa

- 7⁰⁰ 1) + Sabina Kaźmierczak – od córki z rodziną.
2) + Ks. Bogusław Bodziony – od cioci Weroniki Bodziony i kuzynek Jasi, Marysi, Józki, Poli, Krystyny, Teresy, Zosi z rodzinami i kuzyna Zbigniewa.
18⁰⁰ Nowenna do M.B. Nieustającej Pomocy.

15 maja – czwartek

- 7⁰⁰ 1) + Zofia, Czesław, Witold Biedak.
2) + Sabina Kaźmierczak – od syna z rodziną.
18⁰⁰ + Ks. Bogusław Bodziony – od koleżanek i kolegów z Liceum Ogólnokształcącego w Pilicy, rok 1978.

16 maja – piątek

- 7⁰⁰ 1) + Sabina Kaźmierczak – od Cecylii Kolanko i Anny Biedak.
2) + Ks. Bogusław Bodziony – od cioci Weroniki Bodziony i kuzynek Jasi, Marysi, Józki, Poli, Krystyny, Teresy, Zosi z rodzinami i kuzyna Zbigniewa.
18⁰⁰ Msza zbiorowa za zmarłych.

17 maja – sobota

- 7⁰⁰ 1) + Sabina Kaźmierczak – od rodziny Stencel.
2) + Zofia Pabisek – od Krystyny i Wacława Biedak.
18⁰⁰ + Władysław, Leokadia, Stefan Kowalscy; Zofia, Andrzej Biedak.

18 maja – niedziela

- 7⁰⁰ + Anna, Stefan Wacowscy; Waleria, Jan Popczyk.
9⁰⁰ + Zbigniew, Bogdan, Eugeniusz Oleś; Karolina, Urszula, Michał, Paweł, Andrzej Socha; Józefa Oleś.
10³⁰ I Komunia Święta – tura I.
12⁰⁰ I Komunia Święta – tura II.
18⁰⁰ + Stanisław Biedak – z racji urodzin i imienin.

Stopka redakcyjna

Adres:

Rzymskokatolicka Parafia Przemienienia Pańskiego
ul. Kościuszki 33
42-440 Ogrodzieniec

tel. 699-189-130
e-mail: tabor.ogrodzieniec@op.pl
www.parafia.ogrodzieniec.pl